

Előfizetési díj:
Félévre 2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:
3 hasábos petitsor egyszer 9 kr.,
többszöri hirdetésnél 7 kr.
Bélyegdíj 30 kr.

Nyiltér petitsora 12 kr.

ZALAMEGYE

A lap szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmendetlen leveleket csak
ismert kezektől fogadunk el.

Kéziratokat nem küldünk vissza.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI és GAZDÁSZATI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

Még egy szó a magyarosodás kérdéséhez.

„Nyelvében él a nemzet: Örök igazsága axioma ez. Hisz a közös származás, a szokások és a mult emlékein kívül mi volna más, mi jobban összetartaná, helyesebben mondva: egy nemzetet forrasztaná a népeket, és azt, hogy azok egy nemzetet képezzenek, világosabban kimutatná, mint a közös nyelv? Ezen axioma fontossága naponkint tért nyer. Mindinkább el lesz ismervé, hogy a nyelv egységének kérdése a nemzetekre nézve életbevágó fontossággal bír. S különösen fontos az nálunk és napjainkban, hol e szép hon lakói, bár egy állam polgárainak vallják magukat, különböző anyanyelvvel bírnak, s a midőn a politikai constellatiók szerint vezetes államalakulások küszöbén állunk, a melyeknél a létért való nehéz küzdelemben természetesen a kevesebb összetartó erővel bíró s ezért gyengébb nemzeteknek kell elbukniok.

Hogy e nehéz idők ne csak egy országot, hanem egy népet s nemzetet találjanak itt, s hogy végre elmondhassuk: egy nyelv s egy nemzet virul e hazán, s az a magyar: vállvetett erővel és kitartó szorgalommal kell a magyarosodás terjedésén munkálkodnunk.

Azért örömmel és szívből kell üdvözölnünk minden lépést és minden kezdeményezést, mely a magyarosodás eszményének megvalósításában bírja célját.

Igy örömmel fogadtuk az e lapok 2-ik számában a Muraköz magyarosítása érdekében közölt cikket is, mely e nagy horderejű kérdést a nyilvánosság terén és szélesebb körben pendítette meg.

Teljesen egyetértünk cikkíróval s fontosaknak ismerjük el azon tényezőket is, a melyektől szerinte az említett nemes feladat megoldása függ. Nem is azon cikk dicséretére, — a mire

az nem szorul, vagy recapitulatióképen írjuk e sorokat, s nem is ringatjuk magunkat azon hitben, hogy valami új és országra szóló eszmét fogunk feltárni, hanem mivel nézetünk szerint, bármilyen kicsiny legyen is az, mi által valaki az ügyön lendíteni tud, vagy hisz, kötelességében áll azt megtenni, illetőleg nyilvánosságra hozni, s mivel szerintünk egy oly nevezetes ügyre, mint a melyről szólunk, nem lehet a figyelmet elég sokszor felhívni, s nem elég, hogy az annak sikeres megoldására vezető alkalmas tényezők megjelöltesenek, fontosabb lévén, különösen a kivételben, azon módoknak meghatározása, a melyek által az illető tényezők külön-külön a közös cél elérésére közreműködhetnek, s mivel a jelzett cikk egyebek közt a megyei törvényhatóságot is oly tényező gyanánt említi fel, a mely a magyarosodás terjedésére jelentékenyen befolytani képes, egy módozatot azonban, a melynek útján a törvényhatóság az említett téren szerény véleményünk szerint nevezetes eredményt érhetne el, nem hozott javaslatba, a mint hogy azt, inkább csak a tényezők rövid felsorolására szorítkozván, nem is tehetette: jónak véljük e módozatot a nyilvánosság bírálata alá bocsátani.

Az országban lakó nemzetiségek egyenjósítása tárgyában alkotott 1868-ik évi 44-ik törvény cikk a törvényhatóságok ügykezelési nyelve gyanánt az állam hivatalos nyelvét: a magyar nyelvet állapította meg, az idegen nemzetiségekre való tekintettel kedvezmény gyanánt azonban megengedte, hogy a törvényhatóságok jegyzőkönyveiket a magyar nyelv mellett azon a nyelven is vezethetik, a melyet a törvényhatósági bizottság tagjainak 1/5-öd része jegyzőkönyvi nyelvül óhajtat, — a mely rendelkezés következményeit tekintve, annyiban bír fontossággal, hogy a törvényhatóság a magyar nyelv mellett jegyzőkönyvi nyelvül választott nyelven szerkesztett beadványokat is köteles intézkedés alapjául elfogadni, — kimondotta továbbá, hogy minden honpolgár anyanyelvén fordulhat saját törvényhatóságához. —

Már most, ha figyelembe vétetik, hogy Zalamegye törvényhatósági bizottsága a fennemlített kedvezményt igénybe nem véve, jegyzőkönyvi s ügykezelési nyelvül kizárólag a magyar nyelvet bírja, a fennebb előadottakból világosan következik, hogy ezen megyei törvényhatósághoz csak is az annak hatósága alatt álló honpolgárok intézhetnek nem magyar, hanem anyanyelvükön a saját ügyekben beadványokat, mindaz pedig, ki nem tartozik a megye hatósága alá, vagy ha az alá tartozik is, de honpolgári jogot még nem nyert, avagy ha honpolgár is, de nem saját ügyében jár el, köteles a megyei törvényhatósággal való érintkezésében a magyar nyelvet használni.

Ezenkívül köztudomásszerűleg vannak a törvényhatóságnak, házi ügyköréhez tartozó üzleti, nevezetesen: építési, szállítási s több e féle ügyei, a melyekben a törvényhatóság tulajdonképp s első sorban mint munkaadó és szerződő fél szerepel, s a melyekben ő szabja meg a feltételeket, a mely üzleti ügyekben tehát saját területén lakó honpolgároktól is joggal megkívánhatja, hogy azok a magyar nyelvet használják. —

A magyarosodás szent ügyének érdekében tehát óhajtanók, hogy a megyei törvényhatóság határozatilag kimondja és szigoruan kövesse, hogy: nem magyar nyelven szerkesztett beadványok csak is a törvényhatóság területén lakó honpolgároktól [nem lakosok] fogadtatnak el, a kik saját ügyekben a magyar nyelven kívül saját anyanyelvükön is érintkezhetnek a törvényhatósággal, kivéve, ha ezt a törvényhatósággal való üzleti ügyekben teszik, a melyekben minden néven nevezendő beadványok s iratok, mint ajánlatok, költségvetések, számlák, nyugták stb. csupán csak magyar nyelven szerkesztve nyújthatók be, ellenben a törvényhatóság területén lakó honpolgárokon kívül bárki részéről kivétel nélkül minden ügyben csak is magyar nyelven szerkesztett beadványok s egyéb iratok fogadtatnak el s képezhetik intézkedés tárgyát.

Az indító ok egyrészt azon élénk visszhangban keresendő, melyre szíves meghívásunk bensősége keblekben talált — mert a mi szívből jön, az a szívhez szól; — más részt pedig abban keresendő, hogy Önök bizalommal viseltettek az iránt, miszerint itt igazi magyar keblekre fognak találni, mely keblek forrón tudnak érezni Önöknek a nemes és jó cél előmozdítására irányuló törekvései iránt. — Engedjék hűmünk, hogy e várakozásukban nem csalódtak. —

Midőn az ember keblét magas fokú érzelmek járják át, nem igen találja el a kellő szót érzelmének kifejezésére; ez lehet oka, hogy Zala-Egerszeg az én ajkam által tolmácsolja idejövételük fölött örömeiket; ez lehet oka, hogy Zala-Egerszeg városa gyenge szavamat választá Önök üdvözlétére. —

En ezen reám nézve megtisztelő, de tehetőségem meghaladó polgári kötelesség teljesítésére készséggel vállalkoztam, mert lelkes barátja vagyok minden társulati eszmének, mely által hazánk boldogsága és nemzetünk jóléte céloztatik; — más részt pedig, mert szívem mélyből óhajtom, hogy a már eddig is oly üdvösnek, oly szükségesnek bizonyult tüzoltói intézmény minél nagyobb, minél szebb fejlődésnek induljon. —

A magasabb emberi célok megvalósítására az egyeseknek elszigetelt törekvései nem elégségesek; másokkal kell egyesülnünk, hogy anyagi és szellemi erőket célszerűen használhassuk. Bár mily kintinó adományokkal látott el a természet, ezek sohasem fejlődnek ki, ha elszigetelten állunk, mert az ember szellemi tehetségei megannyi villamszíkra, melyek a galvanikus telepből fejlődnek ki, s melyeket csak különböző elemek érintkezései idéznek elő. — Epen azért minden szabad államnak első és nélkülözhetlen alap feltétele a polgároknak szabad egyesülési joga. —

Minden magasztos eszme, minden magasztos elv, mely által az emberiség haladása előbbre lökett, az ellene gördített számtalan akadályokkal, nehézségekkel

csak úgy tudott sikeresen megküzdni és küzdve győzni, hogy azon eszme, azon elv képviselői vállalt válllozotva egyesültek, társulattá, egyesületté alakultak és egyesült erővel törekedtek a nemesnek elismert cél megvalósítására. —

A hol az egyesülésnek e lehetősége nincs meg, ott szabadságról, — mely minden erőnek háborítlan használatában áll — szó nem lehet! —

Hazánkban fájdalom még nincsen kellőleg méltányolva az associatio nagy elve. A magyar tüzoltók, az Önök egyik legszebb érdeme az, hogy ezen elv hordejét teljesen felfogták. — Önök úram magasztos céljaik megvalósítására önkéntes tüzoltó egyletekkel alakultak és ezen egyletek egy magasabb egyesülési fogalomnak, az országos tüzoltó szövetségnek képezik egyes láncszemeit. —

Társadalmi rendszerünk alig mutathat fel intézményt, mely az associatio elvének, a valódi humanizmusnak, az igazi emberbaráti szeretetnek inkább megfeleljen, mint az önkéntes tüzoltói intézmény! —

Önök úram önként egyedül hazafiai érzelmek által vezéreltetve egyesültek a természet féktelen elemei vad pusztításainak megakadályozására. — A vészharang rémületet gerjesztő kongására Önök megjelennek embertársaik vagyónak, életének megmentésére. —

Önök éltüket kockáztatják a közjóért, nem hiú fény, nem üres csillogás kedvéért, nem jutalom vagy elismerésre való kilátásért; hanem egyedül és kizárólag azért, hogy jót műveljenek; a teljesített emberbaráti kötelesség öntudata Önökre nézve a legedesebb jutalom.

Jót művelni önmagáért a jóért, embertársait segíteni minden számítás nélkül, ez úram az Önök szép és magasztos hivatása, ezen hivatás betöltése által Önök az erkölcsi fokozatnak oly magas pontjára emelkedtek, hogy bátran alkalmazhatom Önökre a romaiaknak ezen arany szavait: „Homines ad deos nulla re propius accedunt, quam salutem hominibus dando: — nihil habet

„Zalamegye“ tárcája.

Üdvözlő beszéd,

melyet *Boschán Gyula városi képviselő f. évi augusztus hó 13-án az országos tüzoltói ünnepély alkalmával tartott a vidéki tüzoltó egyletek képviselőihez.*

Mélyen tisztelt Urak! Szeretett vendégek! Mily gyakran riasztotta már fel Önöket békés nyugalmukból, mily gyakran szólította már Önöket polgári foglalatosságuk köréből a vész mezejére e rémes kiáltás: „tűz van!”

Ma — midőn Önöket, a magyar tüzoltók VI. közgyűlésének tagjait, — mint kedves vendégeinket, — Zala-Egerszeg városa nevében szívem mélyéből üdvözölöm; — én is így kiáltok fel: „tűz van!”

Oh de ma e felkiáltás nem aggodalomgerjesztő, mert e tűz az édes öröm tüze, mely városunk minden polgáranak keblében ég; e tűz a nemes büszkeség tüze, mely minden homlokon ragyog; e tűz a fenkölt lelkesültség tüze, mely minden szemből sugárzik. —

Ünnepet, örömmünnepet a szó legszebb, legnemesebb értelmében til ma városunk, mert látja, hogy szívből eredt meghívása nem hangzott el, mert látja, hogy vendégei tekintélyes számmal jelentek meg. — Köszönet ezért Önöknek úram! fogadják szívünk minden dobbanását megannyi üdvözlét gyanánt, ajkunk minden mozdatát megannyi Isten hozott gyanánt. —

Városunk nem dicsekedhetik különös történeti fontossággal, nincsenek érdekes műkincese, nincsenek kiváló épületei, de még csak vidéke sem mondható elragadó szépségűnek. Mi volt tehát azon indító ok, mely Önöket arra határozá, hogy VI. országos közgyűlésüket e szerény városban tartásák meg? —

perc után 14 cm-re szült
ár csak 6 cent. mutatott.
tött újabb vizsgálat ha
vizpróba vette kezdetét.
4 1/2 légnyomás után a
etik itt, hogy a kiállító
bert kért s mégis a bi-
tése dacára az emeltyűt
k a kiállító a bizottság
et 6 légnyomásig kipró-
bá, hogy a kazán for-
nem volt tiszta rézből,
ve s az öntés fölöttébb
pron- nyomán megnyug.
arnap körükből távozott
állapata a körülmények-

ny. Ráth Zsigmond úr, a
nak-egylet által Balaton-
ezendő csónak-, vitorla-
az ünnepély emelésére,
augusztus hó 22-én több
szíves közreműködése
ére és a balaton-füredi
angversenyt fog rendezni.

adótulajdonos:
GNÁC.

gü
S ROZS

vánál
ben, kapható
frt. o. é.

be-adás.

Zala-Szent-
i gőzmalom

rospataki kőre)
ó 1-től kezdve

b is
e adatik.

beküldendő, a szer-
ni pénztárban meg-

2. Európanak, kiknek
előre közre lettek bo-

ogszert,

re a létezők legjobbikkal!
Erdem érnek külön-
böző kiállítá-
sokról.

onak bizonyult

szájviz.

J. G.-tól es. kir.
vos Bécshen, I.
ergasse 2.

szert mindennemű fogfá-
szintén a szájjáreg és a
emű betegségei ellen,
öblögető víz az idült
nagy palack 1 ft 40
és 1 kicsi 50 kr.

után a fogakat vakító
ok ártalmára volna. Ara
3 kr.

enekben, 1 frt 22 kr.
tisztító szer,
alat után vakító fehér
apolására és a fogfájás
abja 35 kr.

egbiztosabb szer a lyu-
dobozonkint 2 ft 10 kr.
szappan

eg, a májfolt és szeplő-
dítása és fe tartására,
ebőr kelések ellen. Ara

világosan Popp esász.
kérni, s csak az olya-
emmel vannak ellátva.
állós J. Keszthelyen
Fapoleán: Gl ser S.
B gyógyszerészeknél.

Egy ily értelmű határozat kimondása a magyarosodás terjedésére közvetlenül is nevezetes befolyással lenne, de közvetett hatása nagyobb lenne az által, hogy kétségkívül más hazafias törvényhatóságok is hasonló eljárást követvén, s ekként az eszme a szorosán vett hivatalos téren, a hatóságok körében is mind nagyobb elterjedést nyervén, végre pozitív és egyenes intézkedésre bírja a kormányt.

Phylloxera.*)

△ Az állandó országos phylloxera bizottság f. hó 8-án Br. Kemény Gábor földművelés, ipar és kereskedelmi miniszter úr elnöklete alatt tartott ülésében tárgyalott Miklós Gyula országos borászati kormány biztos jelentése, melynek, valamint az ülésnek a meszes-györöki infektio kiirtását illető mozzanatait közérdekűnek véljük kivonatilag ismertetni.

A kormánybiztos jelentése mindenekelőtt constálja, hogy az országos bizottság utóbbi ülése óta ismét számos helyen felderített fel a phylloxera vész jelenléte, úgy hogy most már 69 helyütt fenyegeti szőlészetünket az invasio.

Az intézkedések mindenütt teljes erővel vétettek fogatva, így Ó-Budán is, hol az idej nagyon esekély természetű féltékeny birtokosság erőszakosan kívánt ellenállani a munkálatok folytatásának.

„Nem kevesebb erővel” — folytatja a jelentés, — „s hálá a felvilágosodott, értelmes birtokosság és megye hatóság buzgó támogatásának, jelentékenyen kevesebb akadálytal, és így gyorsabban folynak a munkálatok Zalamegyében Meszes-Györkön Dr. Csanády Gusztáv gazd. akad. tanár vezetése alatt; különös elismerés illeti e részben egy a buzgó és tevékeny megyehatóságot, mint a felvilágosodott és áldozatkész birtokosságot, mely tények közreműködése által itt elérett azon eddigi hazánkban egyedül álló eredmény, — mit valóban követezőre való példaképpen lehet a többi érdekelttség elé állítanunk, mely szerint a vidéki birtokosság elhatározta az összes nagyobb, 12 hold terjedelmű infektio kiirtása végett, az irtott szőlőkert közös hozzájárulás által a sújtott birtokosoknak kárpótlást nyújtani. Az érdekelt gyűlésnek ezen határozata alapján azonnal távirati utasítás adatot a munkálatokat vezető Dr. Csanádynak, hogy a tényleg inficiált mintegy 12 hold szőlőterület negyszögletesen 300 gramm szénkenéggel alkalmazásával azonnal irtassa. — A többi meszes-györöki szőlők biztonsi öv gyanánt felvéve egészben gyérítettmi rendeltettek.”

Az ország különféle vidékein tapasztalt infektio ellen teljesített intézkedésnek felsorolása után így végzi a jelentés:

„Bátorodom ezek után általános körvonalakban előadni azon módokat, melyek életbeléptetésével leghatályosabban vélem folytathatni a vész elleni küzdelmünket.

Miután az eddigi eljárás arról győzött meg, hogy az általános állami gyérítésnek folytatása a lehetetlenségig határos feladat, mulhatlanul szükséges tehát más, és pedig oly nemű intézkedéseket életbe léptetni, melyek a vésznek lassítására leginkább hivatott, s abban egyszerűen legjobban érdekelt erők igénybevételével biztosított nyújtásnak arra nézve, hogy a védekezési munkálat minden megtámadott területen az erre egyedül alkalmas rövid időszak alatt a legnagyobb óvatossággal keresztülvitessék.

*) Felhívjuk a t. olvasó figyelmét e közleményre. Szerk.

nec fortuna tua majus, quam ut possis, nec natura tua melius, quam ut velis servare quam plurimos.”

De mi tagadás! Azoknak — kik az emberiség javulását, előre haladását tüzték ki célul — minden időben az volt sorsuk, hogy ellenük kiesínlyése, sőt gyakran barátaik félreértése akadályoztatták ösvényükön, azok nem kimélték, azok nem támogatták.

A tüzoltói intézmény sem menekült e sors elől. — Amde ha a rágalomnak meg is volt a maga napja; az igaznak, nemesnek, helyesnek bizonyult eszme végre mégis diadalmaskodott.

Már is szép lendületet vett a tüzoltói intézmény hazánkban és remélhető annak nagyobb virágzása; a nagy munka még nincsen befejezve, de sőt mondhatnám, hogy a munka nehezebb része még hátra van, mert a szellemi munkássággal épen úgy vagyunk, mint az építéssel, minél magasabbra emelkedik az építmény, annál nagyobb erőfeszítéssel jár a legkisebb tovább haladás is.

Midőn végig tekintek soraikon; midőn látom, hogy ezen üdvös intézmény mily nemes, valódi honfiszteret-től áthatott kebleket lelkesít; midőn meggondolom, hogy széles e hazában rang- és állásra való tekintet nélkül, mily szép számmal egyesültek a nemes cél megvalósítására; midőn tapasztalom, hogy a vagyonos, a magas rangú nem riad vissza a terhes munkától, a szegény pedig keservesen szerzett filléreit is kész a jó ügy oltárára letenni; akkor én és velem együtt minden jóérzelmű kénytelenek vagyunk elismerni, hogy a tüzoltói intézmény életre való, hogy az élni és virágozni fog.

Nem-e jogosult tehát örömtünk, büszkeségünk, lelkesedésünk, midőn ilyen intézménynek képviselői a Kárpátok bérce vidékéről, a magyar tengerpartról, a király-hágó szomszédságából, az ország minden részéből szerény városunkban adtak egymásnak találkozt, hogy a közös érdekében itt tartassák meg közgyűléseiket, itt folytassák üdvözölő tanácskozásait azon teremben, mely fölött a haza bölcsének szelleme lengedez.

Lelkünk mélyéből érezzük, hogy vajmi kevés az, a mit mi Önöknek nyújtani képesek vagyunk, de kérem ne azt tekintsék, hogy mit nyújtunk, hanem, hogy mily igazi magyar szívvel nyújtjuk azt.

Ismételve üdvözölöm Önöket Zala-Egerszeg városa részéről és adja az ég, hogy itt létük mindig kedves emlék gyanánt éljen szíveikben.

E célból a törvényhatóságok közvevítésével bevonandó lenne az érdekelt nagy közönség a védekezési munkálatok végrehajtásába.

Felhívandó volna tehát a kormány által a törvényhatóságok útján az összes e részben érdekelt közönség, hogy az illetékes törvényhatóság vezetése alatt, tekintettel a phylloxera vész terjedésének egyedül ily módon lehetséges lassítására, erősen hozzájáruljanak a tettehívott phylloxera bizottságokhoz, s a megválasztott és kinevezett phylloxera biztosokat, s maguk körében mondják ki azon elhatározásukat, hogy részlept szőlőterületeiket a Zalamegyének követezőre eljéggé nem ajánlató példája szerint kívánják kezelni: t. i. a tényleg phylloxera lepett, s rövid 1—2 év alatt ugyanis tönkre jutandó területeket irtatni, a biztonsi övet pedig gyérítettmi kérelmeznek, az irtás által sújtott birtokosoknak közös hozzájárulással bizonyos kárpótlást nyújtván.

A kormány ily értelmű kérelmeknek azonnal engedni, s az eljárásnak minden rendelkezésre álló eszközökkel való támogatását biztosítani lenne hivatva. A kormány biztonsi jelentés felolvasása után a miniszter úr kijelenti, hogy az előterjesztett érdekes és fontos kérdések megvitatása alkalmával jelen kívánt lenni a tárgyaláson. Reflectál a kormánybiztos jelentésére s a többi között a jegyzőkönyv szavai szerint mondja:

„Egyes kisebb helyeken, és különösen ott, hol a birtokosok maguk kéri a teljes irtás alkalmazását, mint pl. Meszes-Györkön: ezen eljárás teljesen helyén van. De nagy terjedelmű s aránylag kevés értékű szőlőkben célrányosabb lesz a palliatív gyérítést alkalmazni.

A legnagyobb elismeréssel és díszlettel emlékezik meg Zalamegye eljárásáról, mely a gyérítés helyett a teljes irtás alkalmazását kérelmezte megyei alispán Scastits Benó úr közbenjárásával.

Kiemeli szölv miniszter úr, hogy ámbár a törvény értelmében erre teljes joga lett volna; mindamellott lehetőleg tartózkodott ezen módszert alkalmazni, mely a nagyközönség körében számos félremagyarázatra adhat okot. De ez esetben az alispán ki nyilatkozta, hogy a birtokosság nagyon jól tudja, mikép itt 60,000 hold szőlőterület fentartásáról van szó, ennélfogva kártalanítani fogják az irtandó területek tulajdonosait, s e végből népes értekezletet tartott, hol a kártérítéshez való hozzájárulást az összes érdekelttség elhatározta, mi táviratilag bejelentvén, az irtás is táviratilag elrendelhető.

A kormány általában készséggel fog fogadkozni nyújtani a birtokosoknak, a mi csak lehetséges.

Korizmicus biztonsi elnök szívesen mindenben hozzájárul ahoz, mit a miniszter mondott. A hol maguk az érdekelt kivánják az irtást, ott azt, mint azokat viszonyaink között a leghelyesebbet, elrendelendőnek tartja, és örömmel üdvözi a jó példával előmenő zalamegyei birtokosok készségét. Ohajtja, bár mentől többen követnék a jó példát.

Földváry Mihály hason értelmében nyilatkozik, de szükségesnek tartja erősebben eszközökről gondoskodni, s mást, jobbat nem gondolhat, mint megfelelő adóztatási rendszert behozni. Ez az adó az állam legvitalisabb gazdasági érdekében szavatatlán meg; mert az nem csak a szőlőbirtokos, de az összes nemzeti vagyon érdekében van. Nézete szerint leginkább céhra vezet az irtás; a gyérítésben nem bízik, pedig ez is pénzbe kerül.

Emích szüntén örömmel üdvözi Zalamegye eljárását.

Kerntler helyesli, hogy az intézkedések súlypontja az érdekelt körében legyen. De tart tőle, hogy ha a törvényhatóságokra bízatik az intézkedés, nagyon kevés fog történni.

A folytatott eszmecsere után a bizottság határozatképen kimondotta, hogy a kormánybiztos jelentése, a mennyiben az a végrehajtott munkálatokra vonatkozik, helyes tudomásul vették. Az előterjesztésben foglalt javaslat pedig egyelőre tudomásul szolgál, annak érdemleges tárgyalása a legközelebbi ülésnek tartatván fenn.

A zalamegyei általános tanítói-testület közgyűlése.

A zala-megyei általános tanítói testület ez évi közgyűlést f. hó 24-én tartotta Alsó-Lendván.

Már 23-án szép számmal jöttek össze a megyebeli tanítók, résztvevők a d. u. 6 órára kitűzött előértekezleten, mely az alsó-lendvai róm. kath. népiskola díszes épületének földszinti tantermében tartott. Az épület előtt csinos diadalív volt felállítva „Isten áldása legyen működésünkön” felirattal.

Az előértekezleten a központi választmány által előterjesztett programu sorrendje magállapított, az egyes tételekre, úgy az előre beadott indítványokra nézve az eszmék tisztáztattak.

Az előértekezlet 1/9. órákor ért véget, mely után az alsó-lendvai nagy vendéglő kaszinói termében ismerkedési estély volt.

24-én reggel 8 órákor főtisztelendő Stirling Antal alsó-lendvai esperes plébános úr a testület felkérésére folytán ünnepélyes „Veni Sancte”-val egybekötött szent misét mondott, mely után 9 órákor a közgyűlés a róm. kath. népiskola emeleti helyiségében megkezdődött.

Jelen volt Stirling Antal esperes plébános, Hajós Mihály közszégi iskolaszéki elnök, Króh Pál kir. tanfelügyelő, több tanügybarát s a tanítók százan felül.

Csathó Alajos testületi elnök megnyitván a közgyűlést, üdvözi az egybegyűlteket, örömeinek ad kifejezést, hogy először vagyunk azon szerencsés helyzetben oly városban tarthatni gyűléseinket, mely e végezt benünket szíves volt meghívni. Szavait lelkes éljenekkel fogadták.

Stirling Antal esperes-plébános Alsó-Lendva város előjárósága nevében üdvözi a megye tanítóit, örvendő, hogy a jelen évi közgyűlés helyéül felkérésükre városuk jeleltetett ki.

Csathó Alajos az egybegyűlt kártársak nevében köszönetét fejezi ki azon rokonszenvért, melylyel a város a tanügy iránt viseltetik, mit kimutatott már egy évvel ezelőt, a szíves meghívás által, kimutatott továbbá azért, hogy gyűlésünkön megjelentek, melyért a testület nevében hálás köszönetét nyilatkozza.

Csathó Alajos testületi elnök felolvassa nagy szorgalommal egybeállított elnöki jelentését, mely első sorban a múlt évi közgyűlés által a központi választmányra bízott ügyek elintézését, az intézkedés eredményét, úgy az egyes járási körök működését részletesen tartalmazza. Jelentése lefolyt egyfolyt életünk hű képét tárja elénk.

Az üzenéssel fogadott elnöki jelentés után Tóth Lajos indítványára mind az elnököknek, mind a központi választmányának az ügybuzgó működésért jegyzőkönyvileg köszönetet szavaztak.

Miklós Gergely alsó-lendvai polgári iskolai igazgató felolvassa „A megyei tanítógyűlések szervezete” című, hangya szorgalommal és mély szakértelemmel egybeállított értekezését, mely — habár mintegy 3/4 óráig vett igénybe — mindvégig lekötve tartá a hallgatóság figyelmét. Majd a maró gúnygyerevével, majd éles humorral fejtegette ezen érdekes tételt, igyekezvén kimutatni, hogy a jelenleg divó megyei tanítói közgyűlések helyébe sokkal célravezetőbb volna a megyei tanítógyűlések képviselői szervezetét behozni.

Bár hatalmas érvei a jelen voltak nagy többségéül élénk visszhangra találtak, mégis főleg Hoffmann Mór hosszús, a hallgatóság által többször élénk helyesléssel kísért beszéde, úgy Hajgató Sándornak a közgyűlések tartása mellett felhozott alapos érvelése után a közgyűlés egyhangúlag az eddigi szervezet megtartása mellett nyilatkozott, jegyzőkönyvileg köszönnvén meg értekezőknek a testület érdekében tett buzgó fáradozását.

Hencz Lajos gyakorlati előadást tartott a gipszöntésről. Röviden megemlékezvén a gipszöntésnél használandó eszközök- és anyagokról, a közgyűlés előtt több rendbeli gipszlevonatot készített, valamint néhány, magával hozott mintát mutatott be. — Gyakorlati előadásával fényesen igazolta, hogy e téren valóban ritkítja pártját s ohajtandó volna, ha a gipszminták után való rajzolás iskoláját saját több évi tapasztalatai alapján mielőbb egybeállítaná s a tanítványokra nézve hozzáférhetővé tenné.

Csathó Alajos, mint az 1. országos képviselői tanítógyűlésre a megyei tanitóstület részéről kiküldött képviselő, felolvassa beszámolóját, részletesen előadja a gyűlés lefolyását, az egyes tárgyalási tételeket; kijelenti, hogy szent kötelességének ismerte a gyűlésen minden egyes ügynél saját lelkiismerete önzetlen sugallatára hallgatni és a szerint eszeledni.

Elnök ezután maga és tisztársai nevében megköszönve a beműködött bizalmat, leköszön s felkéri a közgyűlést a körnök és a kijelölt biztonsi megválasztására.

Többen felszóltak, igyekezvén a leléptet elnököt rábírni az elnökség újabb elfogadására, de midőn két, sőt három ízben is határozatlan kijelenté, hogy sem ő az elnökséget, sem a kezthelyiek a központon továbbra nem fogadják el, Gőzöny Imre körnöklete alatt és Miklós Gergely, Hajgató Sándor és Tóth Lajos kijelölt biztonsi tagok közreműködése mellett a választás megkezdődött, Sümeg és Csáktornya között, miután Egerszeg a maga részéről a jelöltség elfogását kérte. — Megválasztott elnökök 11 szótöbbséggel Bánfy Alajos s így három évre e választás által a központi székhelyévé Sümeg lett.

Első alelnök: Ferik Miklós, II. alelnök Könyves Lajos, főjegyző Tóth Lajos, I. aljegyző Németh Béla, II. aljegyző Gosztöny Elek, pénztárnok Varga József, könyvtárnok Exner Alajos; központi választmányi tagok: Adám Iván, Lőb Ignác, Wellner Alajos, Kis Jolán, Jopszt Otília, Jós Anna.

A H. országos képviselői tanítógyűlésre képviselőkké titkos szavazat után megválasztottak Csathó Alajos és Hajgató Sándor.

A közgyűlés határozatilag kimondotta, hogy minden tanító azon járáskör tagjává tartozik lenni, melyhez politikailag tartozik, jogukban áll azonban más járáskörbe is belépni.

Elnök indítványára Alsó-Lendva város közönségének a tanítók irányában tanúsított valóban páratlan vendégszeretetért a gyűlés zajos üzenés között jegyzőkönyvileg köszönetet szavazott, mire elnök 1/2 2 órákor a gyűlést bezárta.

Az ünnepélyek után.

Városunkat igen megtisztelő és kiemelő, magasztos országos ünnepély ment végbe, melynek lefolyása tanubizonyosságot tesz arról, hogy meg van még nálunk a magyar vendégszeretet.

Zala-Egerszeg nem oly nagy, gazdag és tekintélyes, mint más városok, de bátran kimondhatjuk, hogy az eredményvel teljesen megelégedhetünk. Szerény körülményeinknél fogva nem áldozhatunk annyit, mint más nagyobb városok áldozhatnak, áldozniuk kell; mi nem költöhetünk oly sokat, más városokkal nem versenyezhetünk, — mindazonáltal tüzoltói intézményünk élerte azon fokot, hogy nem az utolsók között van, a mit az ünnepélyek alkalmával tartott díszgyakorlatnál számos tüzoltó szakembernek osztatlanul nyilvánított kedvező ítélte igazol, a mit a tüzvédeknél előforduló tapintatos eljárás, derék tüzoltóink ügyessége és bátorsága tanúsít. Városunk felkarolta a tüzoltói intézményt, mit bizonyít zászlóavatásunk, bizonyít ezen lefolyt országos ünnepély, a tüzoltói őrtanyán levő szerelvényeink. Megtettünk mindent, a mit szerény körülményeink engedtek, sőt amnyit is, mit más, nagyobb város sem tesz meg.

Megtiszteltetnek minket ez alkalomból nagyobb városok tüzoltói egyletei és megelégedésüket fejezték ki, a miért is köszönetünket nyilatkozzuk.

Büszkék vagyunk arra, hogy a magyar korona gyöngyének, édes mindnyájunk féltett kincsének, Fiume

városának ve, egész hogy Ad igazi mag nek, hogy a VII. o E kitünté e városna azon óhaj és hazafis A magya fényes ta közgyűlés küldötsé, hangoztat áthatva t mekeivel, ve hivták ban leend zéssel fog Met ményért nem a ha ezen inté igr város rendütle kinyilatko zaszeretet beszülést üdvözöljü zovott ki Kös megjelene kezett na grófol, Elje

Helyi

Ö f jät valam kitelhető a reggeli népet a városiak, ből is na úr ő nag szolgálat alispánu gos apát emelt po gatta, és fényvel. Szent l ság ala kívül a nek több óta hű l met apát kész úr tal oktat lások és szintén a számban alatt két töt oly ő kegyelet vallások munk, m virága. Szé tanácsne városunk Apátiba dig Sün ónagyme niszteri ban idő

Hir XV. t. e értelméb a bánya tok és é dék adó cikkeket) adó össz tésére szólamlá ber 5-ét től 12 ó úr hiva zéseket lendvai, adóhiva fogja. F 1882-ik Antal n

Képvise és közö tól a h érkezt felolvas a mult ságnak vett je zottság képviső a város szöneté rég érz a város szülség

városának küldöttei a fogadtatással teljesen megelégedve, egész otthoniasan érezték magukat körünkben, és hogy Adria partjaira elviszik a városunkban tapasztalt igazi magyar vendégszeretet híret. Örvendünk azon ténynek, hogy a városunkban tartott közgyűlés határozta el a VII. országos közgyűlésnek Fiumében megtartását. E kitérítésre Fiume kétségkívül első sorban érdemes; e városnak felvirágzását szívólván kívánjuk, hozzá téve azon óhaját, hogy mindig ily hazafias maradjon, és hazafiságát minden időben szóval, tettel nyilvánítsa. A magyar nemzet iránt való törhetlen ragaszkodásának fényes tanujelét adta e város azáltal, hogy az országos közgyűlésre kebeléből küldöttséget menesztett, a mely küldöttség tagjai a diszében örömtől sűrű arcra hangoztatták, hogy eljöttek Adria partjairól hazafiságtól áthatva testvéries csókot váltandók a magyar haza gyermekeivel. — A magyar testvérszeretet sugallatát követve hívták meg a tüzoltókat a jövő gyűlésnek városunkban leendő megtartására, mely meghívást riadó éljénzessel fogadták. —

Mert a tüzoltó midőn fírad és a tüzoltó intézményért harcol, nem egy város, megye előnyéért, hanem a haza jólétéért is teszi azt, — így Fiume; és ki ezen intézményt pártolja, az hazafiasan cselekszik, — így városunk. Nemesebb tett nincs, mint a hazának rendületlen szeretete, bármilyen módon történjen is annak kinyilatkoztatása; már pedig Fiume a legelső hazafias hazaszeretetet tünteti fel, ez számukra az egész világ becsülését és szeretetét kivívja, mi pedig testvériesen üdvözöljük a lelkes városnak hazafias polgárait és eltávozt küldötteit. A viszontlátásra. Éljen Fiume!

Köszönetet mondunk a többi tüzoltó egyletnek is megjelenésükért. Üdvözöljük az országos tüzoltó szövetséget nagy reményekre jogosító elnökét, Cziráky Béla grófot.

Eljen a tüzoltó intézmény! Yn.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Ő felségének, koronás királyunknak születés napját valamint évenként mindenkor, úgy f. hó 18-án is kitélhető fényes ünnepelt a zalavári ós-apátság. Már a reggeli órákban a harangok zúgása figyelmeztette a népet a nap jelentőségére. Nem is késtek nem csak a városiak, hanem a regényes Zala-völgy több községéből is nagy számmal az imaházban megjelentek, hol apát úr ő nagysága fényes segédlet mellett tartotta az isteni szolgálatot. Az ünnepély fényét emelte szeretve tisztelt alispánunknak abbani részvéte. — Ebdél felett nagysága apát úr ő felségéért, s az egész uralkodó családért emelt poharat, felköszöntését a vendég sereg állva hallgatta, és hosszas éljénzessel viszonozta. — Nem kisebb fényesen, ájtatossággal, és hálaival ülte meg az apátság Szent István első királyunknak, ezen apátság alapítójának ünnepét, melyben a városiakon kívül a szomszédos községeknek lakói, sőt a Zalavölgynek több előkelő birtokosa, — az apátságunk és idők óta hű barátai — részt vettek. Az isteni tiszteletet ismét apát úr tartotta számos segédlettel; a helybeli lelkes úr pedig — a rendnek tagja — kitélhető szónoklatot oktatva az ájtatosságot a nap jelentőségére valóságos és hazafiai tekintetben. A délutáni isteni tisztelet szintén apát úr tartotta, melyen a ház vendégei teljes számban jelen voltak. Ezen ós-apátságunk tehát három nap alatt két egyházi és honpolgári ünnepet volt, s mindkettőt oly őszinte szívből fakadt ájtatossággal, honpolgári kegyelettel ülte meg, mihez hasonló országunk minden vallásos és polgári testületére nézve tiszta szívből kívánunk, mert a vallás és hálaérzet a szívnek legnemesebb virága. —

Személyi hírek. Méltóságos Szabó Samu ur, curiai tanácselnök a neuhausi fürdőből egy heti itt időzésre városunkba érkezett. Ertesztülésként szerint innen Zala-Apátiba ngos. Modrovics Gergely apát urhoz, onnan pedig Sümegre Kovács Zsigmond veszprémi püspök ur öngyméltóságához fog menni, hová Kovács Kálmán miniszteri tanácsos ur ömeltósága is, ki szintén városunkban időzik, el fog menni.

Hirdetmény. A közdok kezeléséről szóló 1876. XV. t. c. 29. §-ának 2. pontja, úgy a 30. és 31. § értelmében a kereset adó III. és IV. osztályát, továbbá a bányaadót, a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adóját, végre a tőke kamat és a járadék adót (1875. évi XXIX. XXVII. XXIV. XXII. t. c. cikkek) illetőleg az adókövetés alkalmával megállapított adó összegek mérve ellen benyújtott fellebbezések elintézésére Zalamegye területére 1882-ik évre alakított felszámolási bizottság működését f. 1882-ik évi szeptember 5-én megkezdni, üléseit naponként délelőtti 8 órától 12 óráig Zala-Egerszegen a magy. kir. adófelügyelő úr hivatal helyiségében nyilvánosan tartani, a fellebbezéseket a csáktornyai, nagy-kanizsai, keszthelyi, alsó-lendvai, letenyei, tapolczai, zala-egerszegi és sümegi kir. adóhivatali járáások sorrendje szerint tárgyalni s elintézni fogja. Kelt az adófelszámolási bizottság Zala-Egerszegen 1882-ik évi augusztus hó 22-én tartott üléséből. Szigethy Antal m. k. bizottsági elnök.

Képviselő-testületi ülés. A f. hó 26-án tartott képviselő-testületi gyűlésnek egyedüli tárgyát a vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter úr öngyméltóságától a helybeli polgári fiú-iskola kibővítése érdekében érkezett leiratnak tárgyalása képezte. — Mindenekelőtt felolvastatt az említett leirat előleges tárgyalása végett a mult képviselő-testületi ülésről kiküldött városi bizottság nek üdvözlését. f. hó 24-én tartott üléséről felvett jegyzőkönyve. Hosszas vita után a kiküldött bizottságnak a képviselő gyűlés elé terjesztett véleménye képviselő-testületi határozattal vált, melynek értelmében a város a miniszter úrhoz intézendő feliratban hálás köszönetének fog kifejezést adni a város és vidékének már rég érzett nagy szükségét pótoló kegyes intézkedésért; a város a felállítandó asztalos műhelyhez és raktárhoz szükségelt fundusról készségesen gondoskodik, továbbá

megszerzi és az intézet használatába bocsátja a kerteszethez megkívántató 5—6 holdnyi kertet; azonban ugyanezen felirathban kijelenti, hogy az asztalos-műhely helyiségei felállításának, asztalos szerszámokkal való felszerelésének és általában a létesítendő intézethez megkívántató új épületek előállításának tetemes és előtte még távolról sem ismert költségeit viselni teljességgel nem képes, mert e célra fordítható érték alappal nem rendelkezik, továbbá azon 19 ezer forintnak, melylyel a polgári iskolai épület felállításához járult, súlyát még most is érzi, valamint a legnagyobb részt földmíveléssel foglalkozó lakosság az 1876. évtől fogva a földadó kataszter hiányos elkészítése folytán majdnem kétszeres áddal van megterhelve s hogy a város saját cémi iskolai tanítóit is alig képes fizetni, és a magas kormányhoz ez érdeemben segélyért intézett ismételt folyamodása ez ideig mindig eredménytelen maradt. — Mindezek alapján kéri a város a miniszter urat, hogy az asztalos műhely helyiségei és az asztalos szerszámokkal való felszerelése, valamint általában az intézethez megkívántató új épületek annál inkább is államköltségén létesíttessenek, mivel egyrészt az asztalos készítmények az állam javára értékesíthetők, a befektetés jövedelmeit az állam fogja huzni és más részről a polgári iskolának a magas miniszteri leirathban körülírt kibővítése valóságos közszükséglet pótol és nem egyedül Zala-Egerszeg, nem is egyedül közvetlen vidékének, hanem egyszersmind a messze terjedő környéknek is érdekében történik. A kérvénynek ily értelemben való elkészítésére a kiküldött bizottság, mint melynek véleménye alapján lett a végzés hozva, felkérte. —

Bérmálás. Ritka, fényes ünnepnek lesz tanja szeptember hó 6-án Csáktornya városa. E napon fogja Mihálovics József zágrábi bíbormok-érek a bérmálás szentségét ott kiszolgáltatni. Főispán és alispán urak, úgy a megye notabilitásai a bíboros főpapat diszmagyarban fogadják s a megye nevében alispán úr magyar beszéddel fogja üdvözölni. Ugyancsak magyar nyelven fogja érzelmeit tolmácsolni a többi küldöttség is. — Öszinte örömmel közöljük e hírt, elismerésünket nyilvánítva a megye élén álló férfiak ezen hazafias intézkedése felett, melylyel eklatans módon tudtára adják az egyháznak, hogy midőn Muraközben van, benne a magyar főpapat tiszteljük, és hogy megyénk kiegészítő részét képező ezen terület lakosságának kebelét a magyar haza iránt táplált szent érzet tölti el.

Zárdszentelés. A keszthelyi zárdsát, mely a város egyik díszét képezi, s melyet még boldogult Ránóder János veszprémi püspök kezdett építtetni, de teljes befejezése, úgy a berendezés Kovács Zsigmond jelenlegi veszprémi püspök öngyméltósága nemes bőkezűségének köszönhető, f. évi szeptember 3-án fogja öngyméltósága személyesen felszentelni. A lélekemelő egyházi ünnepélyre kétségkívül sokan fognak egybeseregleni. —

Athelyezés. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium a félegyházi tanítóképző intézet igazgatóját, Samu Józsefet, saját kérelmére a csáktornyai tanítóképző intézet igazgatói állására helyezte át. —

Nagy.Lengyelről vettük az alábbi közleményt: Szt. István király napja reánk magyarokra nézve szép és jelentőségteljes ünnep, és pedig kettős ünnep: egyházi és nemzeti. Utóbbi szempontból, még a lelkesebb protestansok is meg szokták tartani. De bezeg nem ünnepelt e napon — holott vasárnap is volt — a nagy-lengyel m. kir. postamester úr, mert tetszett neki négy lőerejű járgány-csepelgőjével d. e. 1/2 10 óráig csepeltetni, és pedig a templom közelében, a plebániák lak mellett. E botrányos szolgálata munka és az ünnepnek profanálása általános fölháborodást keltett községünkben. A csepeléssel csak is az előjárók fölszólítására hagyott föl, a kikkel ez ügyben feleslegtelet. Hát az 1868-iki LIII. t. c. 19-ik §-a csak írott malasztanak van alkotva?.. En a vasárnap (és ünnep) profanalásáért jelen esetben az illető postamester urat angol alvalvól óhajtanám, akkor bizonyára megtanítanák tisztességes magyar móresre! —

Köszönet nyilvánítás. Mult számunkból tévedésből kimaradt, hogy az augusztus 13-án tartott diszmenet után Cziráky Béla gróf, az országos tüzoltó szövetség elnöke a központi választmány tagjaival tisztelgett mind főispán úr ömeltóságánál, mind a városi előjáróságánál, köszönetét fejezve ki az országos szövetség nevében mind a városnak, mind a városnak azon szives fogadtatásért, melyben az ország különböző helyeiről jött tüzoltó egyletek küldöttek részesültek. —

Iskolai értesítés. A zala-egerszegi államilag segélyezett polgári fiú iskolánál a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumnak rendelete alapján a folyó 1882/3. tanévben az V. osztály is megnyitattik. Ezen osztályban azok számára, kik kereskedelmi pályára szándékoznak lépni, a kereskedelmi tantárgyak oly mérvben lesznek tanítva, mint az alsóbb kereskedelmi iskolák számára ki van szabva. —

Mind a polgári fiú iskolánál, mind a felsőleány iskolánál a beiratás augusztus hó 30—31., továbbá szeptember hó 1—3. napjain tartatik d. e. 9—12 óráig a polgári iskolai épületben az igazgatósági irodában. A beiratási napok délutánjain 2 órakor tartanak a felvételi és pótló vizsgálatok. — A szabályszerű előadás szeptember hó 4-én kezdődik. A polgári fiú- és felső leány iskola igazgatósága.

Új postahivatal. Nagy-Récsé és Komárváros zala-megyei községekben és Egervár vasmegyei mezővárosban august. 21-én új postahivatal lépett életbe. Ez utóbbi helyen postamesterré Farkas György egervári főtanító Gizella leánya neveztetett ki. —

„Összetartás“ címen új, kath. irányú lap indult meg Budapesten Szűts Emil szerkesztése mellett. Célja egy élénk, a közélet minden tényezőjét keretébe foglaló lapot nyújtani, mely népszerűen írva, a kath. eszméket képviselve, a legfontosabb időségi kérdésekkel foglalkozik. Jeles kath. írók cikkeinek és műveinek közlését igéri, valamint hozni fogja a tudomány és művészet összes ágaiba vágó megjelent művek jegyzékét. Megje-

lenik minden hó 1-én és 15-én. Elfizetési ára egész évre 2 ft, félévre 1 ft. A kezünk közt levő 1. és 2. szám változatos tartalmú; a közölt ismeretterjesztő s a népszellemi felvilágosítására irányuló cikkei elég garantiát nyújtanak a lap életrevalóságáról. Ajáljuk ezen olcsó és tartalmas lapot a kath. családok becses figyelmébe és szives pártfogásába. —

Utóhangok az országos tüzoltó ünnepélyekről.

Midőn legközelebb leáldozott napjainkra visszagondolva e sorokat írom, érzem mint befolyásolja kedély állapotomat a keblemben ölelkező öröm és fájdalom.

De ki is ne volna közöttünk, mi zala-egerszegiek között még most is örömmel eltelve, ha emlékezete szemlélőleg visszaszáll rózsaszinben pompázott szép napjaink bűvös képleteire.

Kis városunk, mely különben az egyszerűség, igénytelenség, szerény, csendes otthona, még alig néhány napja, hogy a mindennapiság egyhangú köréből kiemelkedve, ünnepies díszben, lengő lobogó, özönével inte azon kedves érkezők elé, kik hazánk közel s messze messze szép vidékeiről, mint a hazai tüzoltók küldöttjei hozzánk ellátogatni szivesek valának: hogy „Isten, az Isten hozott!“ és ezen üdvözlés, a kebel mélyéből emelkedett üdvözlés röptének nyomaiban előttünk az örömrózsák miliárdjai fakadtak.

Ama napok — elmondhatjuk, — hogy reánk nézve méltán az öröm és meghatottság tündéri ünnepei valának.

De ép azért, mivel e napok szívünket, a fogadásra tárt s hévvel ölelő karok közt csak hamar kifejtett kölcsönös testvéri vonzalom s ragaszkodás melegében fűrészték, midőn az elválás pillanatai elérkezének, s ajkaink melán elrebegtek „Isten veled!“ láthatárunk borongós színt ölte; hisz az a két szó, öröm és fájdalom édes-keserű ölelkezésének volt kifejezése.

Felédhetlen marad nekünk azon időpont, melyben Magyarország tüzoltói, ezen a tűzvész romboló, vagyontpusztító lángjai fékezésére, s az azokkal való életveszélyes megküzdésért hivatott önfeláldozó felavatottjai, VI-ik országos vándorgyűlésüknek zászlóját Zala-Egerszegen tűzték ki.

Hogy városunk kebelében oly impozans számmal és alakban összesereglett annyi derék, jeles küldöttjei, meglepéssel távoztak-e körünkbe? s kellemes lesz-e reánk való visszamlékezésük? ezt forrón, forrón óhajtjuk, de bizton nem tudhatjuk.

Hogy azonban minden tőlünk kitélhető módon törekvéseinket oda irányoztuk, hogy meglepédesüket, jelzett törekvéseink e nekünk oly igen kedves, becses vívmányait, bírnai szerenéssek lehessünk, ezt nyiltszívtien elmondhatjuk, őszintén vallhatjuk. (Egy helybeli polgár.)

Esküvő. Sergejlyes Károly nagy-kapornaki jegyző f. hó 15-én vezette oltárhoz Szent-Ivánon Moder Irma kisasszonyt. —

Megszűnt hetilap. A Diskay Kálmán által egy éven át szerkesztett „Körmenyi Híradó“ megszűnt. A lap megszűnését nem részvéltenség okozta, hanem azon körülmény, hogy a Dunántúl című lap kiadását a Körmenyi Híradó kiadója csak is ily feltétel mellett vállalhata magára. Szerződésileg ki lett azonban kötve, hogy azon érdekekért, melyeket a Körmenyi Híradó védelmezett, a Dunántúl is sikra fog mindenkor szálni. — A megszűnt lap szellemi erői jelenben a Dunántúl körül csoportosulnak. —

Emléklap. Vettük a nagy-kanizsai önk. tüzoltó egylet tíz éves fennállása- és az 1882. évi augusztus 15-iki zászlóavatási ünnepélyéről a választmány megbízásából szerkesztett „Emléklap“-ot. Tartalma: Tüzoltók indulója Bátorfától. A tüzoltói intézményről P. Szabó Károlytól. Visszapillantás a nagy-kanizsai önk. tüzoltó egylet alakulására. Az egylet tagjainak névsora. A nagy-kanizsai önk. tüzoltó-egylet tüzrendőrségének alapszabályai. A zászló-avatási ünnepély programja, úgy az ünnepélyre jelentkezett egyletek küldötteinek névsora. Végül a tüzoltó egylet szeréről, valamint azok értékéről egybeállított kimutatás. —

A tüzoltó csapat mulatsága. F. hó 20-án d. u. 4 órakor a helybeli önk. tüzoltó csapat az országos ünnepélyek fíradalmi után tánemulatságot rendezett a Rozsenkráncz-kertben, csapra útvén az ünnepélyekről megmaradt ótakos hordót. — Csicseri bandája fíalun levén, csaknem dugába dőlt a mulatság, de az élelmes rendezőség mégis előteremtett egy cigány bandát, melynek apró primása — meglátván a nagy publikumot — csak is a dadék jóakaró cirógatásai (!) által volt rávehető a bemenetelre. Huzták is azután kitarítván. A csapat vígan mulatott s kedve szerint táncolhatott. —

Új ezeresek. 1882. évi szeptember 1-én valamennyi bankintézetnél az osztrák-magyar bank 1880. évi május 1-ről keltezett 1000 frtos bankjegyeinek kiadása kezdetét veszi. A jelenleg a „Szabadalmazott osztrák nemzeti bank“ címe alatt forgalomba lévő, 1858. évi március 1-ről keltezett osztr. értékű 1000 frtos bankjegyek bekvántatnak és bevonatnak. A jelenben forgalomban lévő 1000 frtos bankjegyek az osztrák-magyar bank fő- és fiókintézeténél 1883. évi május 31-ig fizetés és kicserelés útján elfogadtatnak. 1883. évi június 1-től — 1883. évi augusztus 31-ig az osztrák-magyar bank főintézeténél Bécsben és Budapesten fizetés és kicserelés útján még elfogadtatnak ugyan, a többi bankintézetnél azonban már csak kicserelés útján vétetnek át. 1883. évi szeptember 1-től kezdve, az osztrák-magyar bank által többé fizetés gyanánt el nem fogadtatnak, úgy hogy 1883. évi augusztus 31-vel a bekvánt osztr. értékű 1000 frtos bankjegyek bevonatásának végső határideje letelik. Ezen határnaptól kezdve azonban ezen bekvánt bankjegyek az osztrák-magyar bank főintézeténél Bécsben és Budapesten kicserelés útján még elfogadtatnak. 1889. évi augusztus 31-e után az osztrák-magyar bank már nem köteles a bekvánt, 1858. évi március 1-ről keltezett osztr. értékű 1000 frtos bankjegyeket bekvántani, vagy kicserélni. —

Felölös szerkesztő és kiadó tulajdonos: UDVARDY IGNÁC.

